



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областна администрация
Пловдив

Их. № АК-11-17
03-11-2016

ДО
Г-ЖА МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
гр. София, ул. „Джордж Вашингтон“ № 22

КОПИЕ ДО
Г-Н ГЕОРГИ СЕРБЕЗОВ
ПРЕДСТАВИТЕЛ НА СНЦ „Граждански контрол – защита на животните“
гр. Пловдив, ул. „Найден Геров“ № 17

Относно: Постъпило писмо с вх. № АК-11-17 от 06.10.2016 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МАНОЛОВА,

По повод получено в Областна администрация – Пловдив Ваше писмо с вх. № АК-11-17 от 06.10.2016 г., изпратено до министъра на околната среда и водите, областния управител на област Пловдив, с копие до кмета на Община Пловдив и до председателя на Общински съвет Пловдив, с което се уведомява за постъпил към омбудсмана сигнал за незаконосъобразност на процедурата за изменение на Общия устройствен плана на гр. Пловдив, прието с Решение № 65 по протокол № 6/19.03.2015 г. на Общински съвет Пловдив, с изискванията на Закона за опазване на околната среда, подаден от СНЦ „Граждански контрол – защита на животните“, чрез неговия представител Георги Сербезов“, с адрес гр. Пловдив, Ви уведомявам за следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 от Закона за администрацията, областният управител може да оспорва незаконосъобразни актове на общинските съвети по реда на Закона за местното самоуправление и местната администрация. Според чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, областният управител упражнява контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети, освен ако в закон е предвидено друго. Той може да върне незаконосъобразните актове за ново обсъждане в общинския съвет или да ги оспорва пред съответния административен съд. В случая се касае за правомощие на областния управител да осъществява общ контрол за законосъобразност върху актовете на общинските съвети, който той извършва непрекъснато, без оглед на това дали има постъпили жалби от физически или юридически лица срещу тях. За контрола върху решенията на общинския съвет от областния управител

следва да се държи сметка за контролното отношение между разнородни по своя характер органи, каквито са областният управител и общинските съвети. Областният управител е орган на държавно управление (орган на изпълнителната власт), а общинският съвет е орган на местното самоуправление – избран при пряк избор на общинските съветници по определен закон. На основание това административно различие правната и законодателна логика води до извода, че областният управител не е „непосредствено по-горестоящ административен орган, на който е подчинен органът, издал оспорения административен акт“ – т. е. на съответния общински съвет (чл. 93, ал. 1 във вр. с чл. 82, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/).

С оглед на това, при положение, че областният управител не е по-горестоящ административен орган на общинския съвет, то пред него не могат да се оспорват актовете на общинските съвети и той не разполага с правомощията на такъв, визирани в нормата на чл. 97 от АПК, а именно да се произнася по същество относно тяхната законосъобразност.

От друга страна обаче, решенията на общинските съвети, които имат характера на административни актове, по своята природа могат да бъдат индивидуални, общи или нормативни актове. Съдебният контрол спрямо всички тях е допустим относно тяхната законосъобразност. Законодателят не е предвидил възможност областният управител да бъде сезиран от правните субекти за оспорване на актове на общинските съвети. С нормата чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА са регламентирани специалните правомощия на областния управител повторно да оспори решението на общинския съвет пред него, преди отнасянето на спора пред съда. Те обаче не изключват правото на засегнати правни субекти – граждани и юридически лица да обжалват на собствено правно основание незаконосъобразни административни актове на общинския съвет, които засягат техни законни права и интереси. Те подлежат на обжалване съобразно общата клауза за обжалваемост на административните актове предвидена в чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България, освен ако изрична законова разпоредба не ги изключва от съдебен контрол. В случая не само, че липсва законова разпоредба, изключваща съдебния контрол спрямо тези актове, но и с нормата на чл. 45, ал. 3 от ЗМСМА изрично се предвижда, че актовете на общинския съвет могат да се оспорват пред съответния административен съд. За тях е предвиден пряк съдебен контрол за законосъобразност. Право да обжалват актовете на общинския съвет имат всички правни субекти, които имат пряк и непосредствен правен интерес от това. Следователно, областният управител не може да разглежда жалби против тези актове, тъй като те не могат да бъдат оспорвани по административен ред от посочената категория лица, защото в специален закон е предвидено оспорването им направо пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 1, т. 6 от АПК. В допълнение следва да се отбележи, че актовете на общинските съвети, доколкото същите нямат по-горестоящ административен орган, попадат и в обхвата на чл. 82, ал. 2 от АПК, тоест по отношение на тях е неприложимо оспорването по административен ред.

По отношение на Решение № 65, взето с протокол № 6/19.03.2015 г. на Общински съвет Пловдив е осъществен контрол за законосъобразност на основание чл. 32, ал. 2 от ЗА и чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, като предвидените в чл. 45, ал. 6 и ал. 8 от ЗМСМА срокове за връщане на същото за ново обсъждане от общинския съвет или за оспорването му пред административния съд от областния управител, са изтекли. При осъществяване на контрола за законосъобразност на актовете на общинските съвети не е била констатирана незаконосъобразност на приетото решение.

Предвид гореизложеното Решение № 65, взето с протокол № 6/19.03.2015 г. на Общински съвет Пловдив, е могло да бъде оспорено от подателя на сигнала и от други заинтересовани лица по предвидения от закона съдебен ред пред Административен съд – Пловдив, за защита на техните законни права и интереси.

С уважение: _____



ГЕОРГИ ПИЛЕВ

Заместник областен управител на област Пловдив